

TERRA CATALANA

Arnau

Octubre de 2009

Sense desconèixer la màxima lorquiana
de 'la veritable pàtria és la pàtria de l'amor i la igualtat',
reconec que des de la llunyania enyoro les arrels culturals,
tot escoltant una cançó enraonada en català,
me n'adono de l'atracció del to del llenguatge,
me n'adono d'una identitat no exempta de contradicció,
en la que tot i conèixer personatges catalans
que em desperten els instints més tèrbols i furiosos,
tot i reconèixer les germanes en la humilitat,
el plor i el somriure de la sinceritat i el puny alçat,
i no en la procedència neutral,
sento el sentit d'orgull,
amb la crítica i la solidaritat,
del fet de la catalanitat.

Des de la dolçor de la parla,
des de la terra arrelada,
i sobretot des de la gent entusiasta,
la gent estimada,
la gent de casa.